Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător - Gandrabur Marcel

Dosarul nr. 3a-2093/25

2-24118041 -02-3a-20062025

D E C I Z I E
dispozitiv

28 ianuarie 2026
municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:

Președintele ședinței, judecător	Sîrbu Victoria
Judecători	Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier	Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de Serviciul Vamal împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 11 martie 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Tetis International Co” împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În conformitate cu prevederile ari. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de Serviciul Vamal.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 11 martie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător - Gandrabur Marcel
Dosarul nr. 3a-2093/25
2-24118041 -02-3a-20062025

D E C I Z I E

28 ianuarie 2026
municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelul declarat de Serviciul Vamal împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 11 martie 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Tetis International Co” împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

a c o n s t a t a t :

Pretențiile reclamantului

La 17 octombrie 2024, SRL „Tetis International Co”, în persoana administratorului - Perepelița Igor, a înaintat acțiune de contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru solicitând anularea deciziei de regularizare nr. 1025 din 03 iunie 2024 emisă de Biroul Vamal Centru, precum și anularea deciziei Serviciului Vamal adoptată în cadrul procedurii prealabile comunicată prin răspunsul nr. 28/11-11514 din 12 septembrie 2024.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, la data de 03 iunie 2024 Biroul Vamal Centru a emis decizia de regularizare nr. 1025, prin care reclamantei i-au fost calculate spre încasare obligații vamale în sumă de 187.075,37 lei.

Motivele întocmirii deciziei au fost justificate prin:

- (a) Deciziile de clasificare nr. 1840, 1841, 1842, 1843, 1844 din 27 mai 2024 ce ar atesta pretinsa clasificare tarifară eronată a mărfurilor importate în baza declarațiilor vamale nr. 2080I10279 din 13 martie 2019, nr. 2080I26220 din 06 iunie 2019, nr. 2080I43502 din 04 septembrie 2019, nr. 2080I61651 din 05 decembrie 2019, nr. 2080I14901 din 03 aprilie 2020, nr. 2080I26653 din 18 iunie 2020, nr. 2080I47989 din 28 septembrie 2020, nr. 2080I59003 din 16 noiembrie 2020, nr. 2080I65777 din 16 decembrie 2020, nr. 2080I9043 din 25 februarie 2021, nr. 2080I19233 din 15 aprilie 2021, nr. 2080I36361 din 07 iulie 2021, nr. 2080I43586 din 11 august 2021, nr. 2080I51280 din 16 septembrie 2021 și;
- (b) procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 120.23/4-R din 13 decembrie 2023 prin care, pe baza deciziilor de clasificare nr. 1840, 1841, 1842, 1843, 1844 din 27 mai 2024, s-a invocat necesitatea recalculării obligațiilor vamale.

Considerând decizia ilegală și netemeinică, la data de 13 iunie 2024 a înaintat o cerere prealabilă, prin care a solicitat verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil și anularea lui, iar prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-11514 din data de 12 septembrie 2024 cererea prealabilă a fost respinsă.

Reclamanta a subliniat că regimul juridic al circulației medicamentelor este reglementat de mai multe acte normative, în principal, Legea nr. 1409-XIII din 17 decembrie 1997 „*cu privire la medicamente*” și Legea nr. 1456-XII din 25 mai 1993 „*cu privire la activitatea farmaceutică*”.

Astfel, conform art. 23 din Legea nr. 1456-XII din 25 mai 1993, importul medicamentelor se efectuează în baza autorizației eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. La fel, potrivit art. 8, toate medicamentele se includ Nomenclatorul de stat de medicamente ținut de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale și reprezintă unicul document oficial ce califică conform A.T.C. (Anatomical Therapeutical Chemical) al Organizației Mondiale a Sănătății, lista medicamentelor autorizate în Republica Moldova și delimitarea clasificată a lor de alte tipuri de produse.

Prevederi similare se regăsesc și în Legea nr. 1409-XIII din 17 decembrie 1997, care la art. 6, alin. (4), lit. a) stabilește competența Agenției în domeniul autorizării și ținerii Nomenclatorului, iar la art. 14 alin. (1), art. 20 alin. (4) că importul se face pe baza autorizației de import eliberate de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, autorizație ce include și clasificarea tarifară pentru declararea vamală a mărfurilor.

Conform datelor Registrului de stat al medicamentelor ținut de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, preparatele cu denumirea comercială „Sedasen Forte" produse și vândute de întreprinderea „Sperco-Ucraina" au fost autorizate și înregistrate în Republica Moldova ca medicament, clasificate conform A.T.C. al Organizației Mondiale a Sănătății la poziția N05CM5. Aceste produse au fost introduse în Nomenclatorul de stat de medicamente.

Pentru asigurarea importului, la 17 februarie 2021 Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a emis pe numele reclamantei autorizația de import cu numărul 0597/21-AM.

Autorizațiile în mod clar au reținut aprobarea introducerii în Republica Moldova de către titular a medicamentelor cu denumirile comerciale enunțate, statuând implicit codul mărfii 3004 și calificarea produselor drept medicamente.

Dispunând de invoice-urile emise de producător ce atribuie produsul la poziția tarifară a medicamentelor, datelor de înregistrare a medicamentului în Registrul de stat al medicamentelor și autorizația de import eliberată de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, prin declarațiile vamale nr. 2080I10279 din 13 martie 2019, nr. 2080I26220 din 06 iunie 2019, nr. 2080I43502 din 04 septembrie 2019, nr. 2080I61651 din 05 decembrie 2019, nr. 2080I14901 din 03 aprilie 2020, nr. 2080I26653 din 18 iunie 2020, nr. 2080I47989 din 28 septembrie 2020, nr. 2080I59003 din 16 noiembrie 2020, nr. 2080I65777 din 16 decembrie 2020, nr. 2080I9043 din 25 februarie 2021, nr. 2080I19233 din 15 aprilie 2021, nr. 2080I36361 din 07 iulie 2021, nr. 2080I43586 din 11 august 2021, nr. 2080I51280 din 16 septembrie 2021, reclamanta a importat mărfurile „Sedasen Forte" pe care le-a atribuit la poziția tarifară „3004" (medicamente constituite din produse amestecate sau neamestecate, preparate pentru uz terapeutic sau profilactic, prezentate în formă de doze măsurate (inclusiv cele care se administrează transdermic sau condiționate pentru vânzarea cu amănuntul).

De altfel, o altă poziție tarifară decât cea declarată nici nu putea fi atribuită, întrucât, în primul rând, reclamanta a importat medicamente, iar determinarea lor se face exclusiv de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale care dispune de unice competențe în cercetarea și calificarea produselor medicamentoase, în al doilea rând, importul medicamentelor se face doar pe baza autorizației eliberate de aceeași autoritate și care în baza studiilor evaluează calitățile produsului, atribuind concomitent și poziția tarifară, ori alt produs decât

medicamentele nu se supun autorizării la Agenția Medicamentului și, în al treilea rând, Nomenclatorul combinat a mărfurilor și regulile generale de interpretare nu permit reevaluarea unui medicament ca fiind un alt tip de produs, de către o altă autoritate publică ce nu dispune de jurisdicție în expertiza, omologarea și înregistrarea medicamentelor a căror publicitate este opozabilă și obligatorie prin Nomenclatorul de stat de medicamente.

Deși aceste împrejurări sunt de necontestat, deciziile Serviciului Vamal denotă că anularea clasificărilor s-a făcut în pofida respingerii cererii prealabile și pentru temeiuri străine decât cele invocate, concluzionându-se atribuirea incorectă a codului mărfii la 210690980 și necesitatea recalificării codului conform poziției 210690920. De altfel, niciun argument din sesizările prealabile cu privire la corectitudinea codului declarat 300490000 nu a fost individualizat și analizat prin prisma considerentelor reclamantei, cert rezultând reevaluarea deciziei pentru alte motive.

Reclamanta a mai menționat că stabilirea poziției vamale se valorifică potrivit Legii nr. 172 din 25 iulie 2014 „*privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor*” care la punctul 1, Capitolul 21 indică neaplicarea acestui cod la produsele indicate la poziția 3004.

În situația în care medicamentele sunt atribuite poziției 3004, este evident că acestea nu pot fi determinate și incluse la poziția preparatelor alimentare 2106. Odată ce medicamentele sub forma lor de substanțe sau amestecuri sunt înregistrate ca atare, urmărind scopul definitoriu de tratament, atenuare, prevenție, diagnostic de boală, stare, și urmăresc restabilirea funcțiilor organice (art. 3 din Legea nr. 1409 din 17 decembrie 1997) ele nu pot fi proiectate în poziția tarifară 2106, urmând să-și păstreze destinația de medicament și codul 3004.

Consecvent, conform art. 2 din Legea nr. 306 din 30 noiembrie 2018 „*privind securitatea alimentelor*”, produs alimentar sau aliment reprezintă orice substanță sau produs, indiferent dacă este prelucrat, parțial prelucrat sau neprelucrat, destinat sau prevăzut în mod rezonabil să fie ingerat de oameni, incluzând băuturile, guma de mestecat și orice substanță, inclusiv apa încorporată în mod intenționat în produse alimentare în timpul producerii, preparării sau tratării lor.

Articolul 6 alin. (3) din Legea nr. 279 din 15 decembrie 2017 „*privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare*” menționează expres că informațiile referitoare la produsele alimentare nu atribuie niciunui produs alimentar proprietăți de prevenire, de tratament sau de vindecare a unei boli umane și nu evocă astfel de proprietăți.

Distinct, art. 3 din Legea nr.1409 din 17 decembrie 1997 „*cu privire la medicamente*” definește medicamentul (produsul medicamentos) ca fiind substanțe sau amestecuri de substanțe autorizate, în modul stabilit, spre fabricare, import, export și utilizare, pentru a trata, atenua, preveni, diagnostica o boală, o stare fizică

sau psihică anormală ori simptomele lor la om sau animal, precum și pentru a restabili, corija și modifica funcțiile organice ale acestora.

În temeiul notei complementare nr. 1 aprobate prin ordinul Serviciului Vamal nr. 118/2017 cu privire la aprobarea notelor explicative la nomenclatura combinată a mărfurilor valabil la data deciziei (Capitolul 30), poziția 3004 se indică că medicamente constituie produse preparate în scopuri terapeutice sau profilactice prezentate sub formă de doze măsurate. În gama lor de diversitate, preparatele alimentare nu atribuie niciunui produs proprietăți de prevenire, de tratament sau de vindecare a unei boli umane, nu se limitează la doze administrare, ceea ce este intrinsec medicamentelor care includ și dozajul și condițiile de administrare.

În aceeași ordine de idei, reclamanta subliniază că, ilustrativ, prospectele medicamentului „Sedasen Forte" arată că se permite administrarea a nu mai mult de 2 capsule de două ori pe zi și pentru o durată de 14 zile (punctul 3 din prospect), această împrejurare fiind dezonorantă recalificării și reclasificării produselor.

De altfel, certificatele de înregistrare eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale rețin codul de clasificare a medicamentelor conform A.T.C. (Anatomical Therapeutical Chemical) al Organizației Mondiale a Sănătății N05, clasificare consacrată în art. 5 alin. (1) din Legea nr. 1409-XIII din 17 decembrie 1997. Conform A.T.C., grupa farmacoterapeutică N05CM, în care sânt incluse mărfurile importate de reclamantă, sunt încadrate în clasificare „Terapia sistemului nervos central: 4 Psiholeptice" (punctul 1 din Rezumatele produselor).

Această atribuire din partea Organizației Mondiale este specifică doar medicamentelor care potrivit Legii nr. 172 din 25 iulie 2014 se conturează doar în Capitolul 30 al Nomenclatorului și nicidecum la preparate alimentare care se califică la Capitolul 21. Acest lucru reiese și din Notele complementare de la punctul 1 la Capitolul 21 al Nomenclatorului.

În aceeași optică, reclamanta a menționat că notele complementare de la clasificarea tarifară 3004 menționează că acestea cuprind preparatele pe bază de plante medicinale și preparatele pe baza următoarelor substanțe active: vitamine, minerale, aminoacizi esențiali și acizi grași, condiționate pentru vânzarea cu amănuntul. Aceste preparate se clasifică la poziția 3004 în cazul în care etichetarea, ambalarea sau modul de utilizare au înscrise indicați despre: (a) bolile, afecțiunile sau simptomele acestora, împotriva cărora produsul este utilizat; (b) concentrația substanței active sau a substanțelor active pe care le conțin; (c) posologia; și (d) modul de administrare. Consecvent, poziția cuprinde și preparatele homeopatice de uz medical, în cazul în care acestea îndeplinesc condițiile de la lit. (a), (c) și (d), iar în cazul preparatelor pe bază de vitamine, minerale aminoacizi esențiali și acizi grași, nivelul uneia dintre substanțele respective pe unitate de consum zilnică recomandată înscrisă pe etichetă trebuie să fie mult mai mare decât doza fiziologică zilnică recomandată pentru menținerea sănătății în general sau a stării

de bine. Toate aceste particularități se găsesc în produsele importate, fiind recunoscute în acest sens de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, dovadă servind și includerea lor în Nomenclatorul de stat de medicamente.

Nu în ultimul rând, reclamanta a menționat că aceeași calificare și poziție tarifară a fost atribuită medicamentelor și de către producător cu prilejul înregistrării produselor în Republica Moldova, împrejurare ce nu poate fi desființată prin voința arbitrară a Serviciului Vamal de a recalifica un medicament în produs alimentar sau invers.

Pentru excluderea oricărui dubiu de veridicitate a poziției tarifare 300449000 în cadrul importurilor de medicamente, SRL „Tetis International Co" a relatat și prevederile Legii nr. 186 din 07 iulie 2023 „*pentru modificarea unor acte normative*", în vigoare din 26 iulie 2023 și deci valabile la data emiterii deciziei, potrivit cărora atât Codul fiscal și Codul vamal în coroborare cu Legea nr. 1380/1997 „*cu privire la tariful vamal*", au fost modificate în sensul aplicării regimului TVA și scutiri la mărfurile înregistrate în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și/sau autorizate pentru import de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, importate și/sau livrate pe teritoriul Republicii Moldova, precum și la medicamentele preparate în farmacii conform prescripțiilor magistrale, cu conținut de ingrediente (substanțe medicamentoase) autorizate, rezultând că acest statut al mărfurilor este obligatoriu și nu poate fi modificat, recalificat sau reclasificat la propria voință a autorității vamale.

Cu această ocazie prin decizia Comisiei protecție socială, sănătate și familie din 24 noiembrie 2023, la care au participat deputații Comisiei parlamentare, reprezentanții Ministerului Sănătății, Agenției Medicamentului, Ministerului Economiei, Ministerului Finanțelor, Serviciului Vamal, importatorii medicamentelor, s-a constatat practica vicioasă a Serviciului Vamal de a reclasifica medicamentele înregistrate în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și autorizate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor medicale la alte poziții tarifare, recomandându-se încetarea aplicării distorsionate a prevederilor Legii nr. 186/2023 care determină competența atribuirii medicamentelor doar Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale și nicidecum Serviciului Vamal. O poziție similară este expusă și în adresa Ministerului Sănătății nr. 19/4853 din 19 decembrie 2023.

Cumulul respectiv de argumente este aplicabil și față de procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 120.23/4-R din 13 decembrie 2023, deoarece se bazează pe deciziile de clasificare nr. 1840, 1841, 1842, 1843, 1844 din 27 mai 2024 și are la bază aceleași temeiuri. Procesul-verbal a fost supus contestării administrative, la moment pe rolul instanței fiind înregistrată acțiunea de anulare a procesului-verbal.

Devreme ce decizia de regularizare nr. 1025 din 03 iunie 2024 s-a bazat pe deciziile de clasificare nr. 1840, 1841, 1842, 1843, 1844 din 27 mai 2024 care au fost contestate în instanțele de judecată întrucât s-au soldat cu noi recalificări ale pozițiilor tarifare, rezultă că anularea deciziei de regularizare pentru motive proprii și care la moment constituie obiecte ale acțiunilor judiciare este ilegală.

În situația în care împrejurările și considerentele reproduse în prezenta acțiune desființează motivele întocmirii deciziei contestate, consideră reclamantul că este în prezența unui act administrativ individual defavorabil ilegal și netemeinic, motiv pentru care urmează a fi anulat.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 11 martie 2025, acțiunea înaintată de SRL „Tetis International Co" a fost admisă și respectiv, anulate:

- Decizia de regularizare nr. 1025 din 03 iunie 2024 emisă de Biroul Vamal Centru, precum și;
- Decizia nr. 28/11-11514 din 12 septembrie 2024 emisă de Serviciul Vamal în procedura prealabilă.

Solicitarea apelantului

La 20 martie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*), Serviciul Vamal a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 11 martie 2025, iar la 20 iunie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*) a fost înregistrată cererea de apel motivată, prin care a fost solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea cererii de apel s-a invocat că prima instanță a aplicat eronate normele de drept material, precum și nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond.

În esență, apelantul a remarcat că instanța de fond a interpretat eronat competențele autorităților implicate, întrucât autorizațiile de import eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu constituie un criteriu pentru clasificarea tarifară a mărfurilor, acestea fiind emise în temeiul Legii nr. 1409/1997 cu privire la medicamente și Legii nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică, exclusiv în scopul autorizării utilizării produselor în practica medicală. Potrivit apelantei, stabilirea codului tarifar aparține exclusiv organului vamal, conform art. 141² Cod vamal și prevederilor Legii nr. 172/2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor.

De asemenea, apelanta a susținut că instanța de fond ar fi aplicat în mod eronat legislația farmaceutică la determinarea codului tarifar, deși clasificarea mărfurilor ar fi trebuit realizată exclusiv în baza Nomenclaturii combinate și a regulilor

generale de interpretare ale Sistemului Armonizat, stabilite prin Convenția internațională privind Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983, la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 112/2004.

Suplimentar, apelanta a mai menționat că prima instanță a acordat o valoare determinantă faptului că produsul este înregistrat în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, deși, potrivit notelor explicative ale Sistemului Armonizat și ale Nomenclaturii combinate, calificarea unui produs ca medicament în legislația națională sau în farmacopee nu are valoare determinantă pentru clasificarea tarifară.

În aceeași ordine de idei, apelanta a invocat că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu are competență legală de clasificare tarifară, iar includerea codului vamal în autorizațiile de import nu produce efecte în procedura vamală, aspect confirmat și prin faptul că, urmare solicitării Serviciului Vamal din 22 ianuarie 2024, Agenția a comunicat că începând cu 01 februarie 2024 formularul tipizat „Autorizație de import a medicamentelor” nu va mai conține codul mărfii.

Mai mult, apelanta a susținut că instanța de fond ar fi ignorat și practica judiciară a Curții Supreme de Justiție, reflectată în deciziile nr. 3ra-695/13 din 17 iulie 2013, nr. 3ra-1327/14 din 12 noiembrie 2014, nr. 3ra-1279/14 din 26 noiembrie 2014 și Încheierea nr. 3ra-1099/15 din 16 septembrie 2015, potrivit cărora autorizațiile de import emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu constituie un criteriu pentru stabilirea codului tarifar al mărfurilor.

De asemenea, reieșind din decizia Curții Constituționale nr. 125 din 25 noiembrie 2019, s-a constatat că prevederile art. 141² alin. (22) Cod vamal, organul vamal poate să emită decizia de clasificare a mărfurilor după acordarea liberului de vamă, sunt conforme cadrului constituțional și fac parte din mecanismul controlului ulterior.

În continuare, apelanta a arătat că în urma controlului ulterior efectuat asupra declarațiilor vamale, organul vamal a emis deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 1840, nr. 1841, nr. 1842, nr. 1843 și nr. 1844 din 27 mai 2024, prin care s-a stabilit că produsul „Sedasen Forte” nu poate fi încadrat la poziția tarifară 30049000, ci la poziția 210690920, conform regulilor generale de interpretare ale Nomenclaturii combinate și notelor explicative ale Sistemului Armonizat.

În acest sens, apelanta a susținut că produsul vizat reprezintă un preparat combinat de origine vegetală, utilizat pentru susținerea stării generale de sănătate, iar substanțele active conținute și concentrația acestora nu întrunesc cumulativ condițiile prevăzute de Nota complementară 1 la Capitolul 30 al Nomenclaturii combinate a mărfurilor pentru clasificarea la poziția 3004.

Pe cale de consecință, apelanta a arătat că declarantul a indicat eronat codul tarifar 30049000 (TVA 0%), iar clasificarea corectă stabilită de organul vamal la 210690920 (TVA 10%) a stat la baza emiterii Deciziei de regularizare nr. 1025 din 03 iunie 2024, prin care s-a dispus încasarea obligațiilor vamale suplimentare.

Argumentele participanților la proces

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului Serviciul Vamal, Biroul Vamal– Rotari Alexandrina, a solicitat admiterea cererii de apel în sensul formulat.

Reprezentantul intimatului SRL „Tetis International Co" – avocatul Clima Igor, a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea fără modificări a hotărârii contestate.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând lucrările cauzei în coroborare cu înscrisurile dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune

între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; acțiunea nu a fost semnată și depusă în interesele SRL „Tetis International Co”, iar reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, conform art. 219 alin. (1) - (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Potrivit art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Din actele dosarului rezultă că conform datelor din Registrul de Stat al Medicamentelor, ținut de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, preparatul cu denumirea comercială „Sedasen Forte", produs de ÎM „Sperco-Ucraina", a fost autorizat și înregistrat în Republica Moldova ca medicament, fiind introdus în Nomenclatorul de stat al medicamentelor sub numărul de înregistrare 25076 din 29 octombrie 2018.

În context, la 24 ianuarie 2020, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a emis SRL „Tetis International Co" autorizația de import nr. 0597/21-AM, prin care a aprobat introducerea pe teritoriul Republicii Moldova a unor medicamente fabricate de ÎM „Sperco-Ucraina" conform specificațiilor din anexă, cu indicarea codului vamal 3004.

La caz, în baza declarațiilor vamale nr. 2080I10279 din 13 martie 2019, nr. 2080I26220 din 06 iunie 2019, nr. 2080I43502 din 04 septembrie 2019, nr. 2080I61651 din 05 decembrie 2019, nr. 2080I14901 din 03 aprilie 2020, nr. 2080I26653 din 18 iunie 2020, nr. 2080I47989 din 28 septembrie 2020, nr. 2080I59003 din 16 noiembrie 2020, nr. 2080I65777 din 16 decembrie 2020, nr. 2080I9043 din 25 februarie 2021, nr. 2080I19233 din 15 aprilie 2021, nr. 2080I36361 din 07 iulie 2021, nr. 2080I43586 din 11 august 2021, nr. 2080I51280 din 16 septembrie 2021, SRL „Tetis International Co" a realizat un import de marfă-preparate pe bază de plante „Sedasen-Forte" capsule, declarate la poziția terifiară 30049000.

Totodată, în cadrul controlului ulterior prin reverificare a declarațiilor vamale perfectat la SRL „Tetis International Co", au fost emise deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 1840, nr. 1841, nr. 1842, nr. 1843 și nr. 1844 din 27 mai 2024, în care sunt expuse caracteristicile ce au stat la baza clasificării, precum și încadrarea tarifară a mărfurilor importate stabilite inițial ca fiind cu risc potențial de încadrare tarifară eronată.

Astfel, la data de 03 iunie 2024, Biroul Vamal Centru a emis decizia de regularizare nr. 1025 în privința SRL „Tetis International Co", prin care în conformitate cu prevederile art. 127^{11} alin. (1) lit. a), art. 127^{13}, art. 129, art. 141^{2} alin. (2) și alin. (22), art. 181^{1}, art. 202^{2}, art. 202^{3} alin. (2) lit. e), art. 202^{5} alin. (2),

art. 202[7] alin. (1) Cod vamal, și art. 228 Cod fiscal, a dispus încasarea obligației vamale în mărime de 152.896,44 lei.

În acest sens, SRL „Tetis International Co” a inițiat o procedură de soluționare prealabilă a dezacordului cu decizia de regularizare nr. 1025 din 03 iunie 2024, însă, prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-11514 din 12 septembrie 2024, aceasta a fost respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, nefiind de acord cu actele administrative emise în privința sa, SRL „Tetis International Co”, s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, prin hotărârea din 11 martie 2025, Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani a admis acțiunea înaintată de SRL „Tetis International Co” și respectiv anulat decizia de regularizare nr. 1025 din 03 iunie 2024 emisă de Biroul Vamal Centru și Decizia nr. 28/11-11514 din 12 septembrie 2024 emisă de Serviciul Vamal în procedura prealabilă.

Completul judiciar apreciază hotărârea instanței de fond ca fiind întemeiată, adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

Conform prevederilor, art. 8 alin. (1) din Legea nr. 1456 din 25 mai 1993 „*privind activitatea farmaceutică*”, nomenclatorul de stat de medicamente (în cele ce urmează -Nomenclatorul de stat) constituie lista medicamentelor autorizate în modul stabilit spre producere, import și utilizare în practica medicală și medicina veterinară, iar potrivit alin. (2) din aceeași normă, nomenclatorul de stat servește drept bază pentru elaborarea Clasificatorului medicamentelor, utilizat în diverse sisteme informaționale automatizate, și este ținut de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Potrivit art. 9[1] alin. (1) din legea citată, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este o autoritate administrativă centrală, din subordinea Guvernului, cu statut de persoană juridică, competentă în domeniul medicamentelor, dispozitivelor medicale și activității farmaceutice, care exercită controlul de stat și supravegherea activității farmaceutice a persoanelor fizice și persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate.

În conformitate cu art. 11 alin. (1) din aceeași lege, modul de autorizare a medicamentelor se stabilește de către Ministerul Sănătății. Denumirile medicamentelor, autorizate spre utilizare în practica medicală, inclusiv a celor de import, se includ în Nomenclatorul de stat, iar potrivit alin. (2[1]) din același articol, Certificatul de înregistrare a medicamentului se eliberează pentru medicamentele care îndeplinesc condițiile de calitate, eficacitate și siguranță prevăzute în actele normative ale Guvernului.

Conform art. 23 alin. (1) din legea menționată supra, importul medicamentelor neînregistrate, altor produse farmaceutice și parafarmaceutice și materiei prime

medicamentoase neînregistrate, realizat în scopul înregistrării, se efectuează în baza autorizației eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

În context, potrivit art. 3 din Legea cu privire la medicamente nr. 1409 din 17 decembrie 1997, medicamente (produse medicamentoase) sunt substanțe sau amestecuri de substanțe autorizate, în modul stabilit, spre fabricare, import, export și utilizare, pentru a trata, atenua, preveni, diagnostica o boală, o stare fizică sau psihică anormală ori simptomele lor la om sau animal, precum și pentru a restabili, corija și modifica funcțiile organice ale acestora; certificat de înregistrare a medicamentului – act oficial prin care se confirmă înregistrarea medicamentului la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale după omologarea acestuia.

Conform art. 6 alin. (4) lit. (a) din Legea nr. 1409 din 17 decembrie 1997 „*cu privire la medicamente*”, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale și instituțiile abilitate de el expertizează, omologhează, înregistrează medicamentele, editează și ține Nomenclatorul de stat de medicamente.

Potrivit art. 14 alin. (1) din legea citată, autorizarea medicamentelor fabricate în Republica Moldova și a celor de import se face în baza rezultatelor expertizei materialelor respective, efectuată de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Reieșind din art. 20 alin. (3) și (4) al aceleiași legi, controlului de stat al calității sunt supuse atât medicamentele fabricate în Republica Moldova, cât și cele importate. Produsele medicamentoase fabricate în conformitate cu regulile de Bună practică de fabricație (Good Manufacturing Practices – GMP) și înregistrate de Agenția Europeană a Medicamentului (European Medicines Agency – EMA) și de Agenția pentru Controlul Alimentelor și Medicamentelor (Food and Drug Administration – FDA, USA) se autorizează în temeiul expertizei documentației prezentate în corespundere cu tipul de produs medicamentos și cu efectuarea ulterioară a controlului selectiv al calității. Controlul de stat al calității medicamentelor se face de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

În continuare, potrivit art. 141^2 alin. (1)-(2^2) Cod vamal nr. 1149 din 20 iulie 2000, clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant. Ea constă în stabilirea, pentru mărfurile declarate organelor vamale, a unui cod conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor și normelor metodologice existente. În caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor și normele metodologice existente, prin emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor. Procedura de emitere a deciziei de clasificare a mărfurilor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor se stabilește de către Serviciul Vamal. Organul vamal este în drept să emită decizia de clasificare a

mărfurilor după acordarea liberului de vamă. Decizia de clasificare se transmite declarantului în termen de trei zile lucrătoare de la emitere.

Potrivit art. 202^2 alin. (1) Cod vamal, reverificarea declarației vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior și constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii și caracterului complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, precum și a existenței și conformității documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinație vamală, a altor documente aferente operațiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuții de administrare fiscală sau alte instituții și persoane.

Suplimentar, conform art. 427 alin. (2) Cod vamal nr. 95 din 01 ianuarie 2024, procedurile prealabile inițiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod care nu au fost finalizate până la 01 ianuarie 2024 se vor examina și finaliza conform prevederilor legale în vigoare la 31 decembrie 2023. Această dispoziție este valabilă și pentru procedurile prealabile inițiate după data intrării în vigoare a prezentului cod referitoare la o procedură administrativă inițiată până la data intrării în vigoare a acestuia.

Instanța de apel reține că, potrivit cadrului normativ expus, pentru a fi recunoscut oficial drept medicament, un produs trebuie să parcurgă procedura de expertizare, omologare și înregistrare, finalizată prin includerea în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, registru ce confirmă statutul de medicament și implică atribuirea codului tarifar 3004.

Totodată, Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172 din 25 iulie 2014, la Capitolul 30 „Produse farmaceutice”, prevede că poziția 3004 include medicamente (cu excepția pozițiilor 3002, 3005, 3006) constituite din produse amestecate sau neamestecate, destinate scopurilor terapeutice sau profilactice, prezentate în doze ori condiționate pentru vânzarea cu amănuntul.

Conform Notei complementare la Capitolul 30, poziția 3004 include și preparate pe bază de plante medicinale sau substanțe active precum vitamine, minerale, aminoacizi esențiali și acizi grași, dacă sunt destinate vânzării cu amănuntul și etichetarea indică: (a) bolile sau simptomele vizate, (b) concentrația substanțelor active, (c) posologia și (d) modul de administrare; preparatele homeopatice se includ dacă întrunesc condițiile (a), (c) și (d).

În aceste condiții, instanța concluzionează că produsului „Sedasen Forte” nu i-ar fi putut fi atribuită o altă poziție tarifară decât 3004, întrucât era înregistrat ca medicament. SRL „Tetis International Co” a importat medicamente, iar calificarea acestora aparține exclusiv Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, autoritate competentă în cercetarea, evaluarea și autorizarea produselor medicamentoase. Importul medicamentelor se realizează doar în baza autorizației emise de această agenție, care stabilește inclusiv poziția tarifară.

Mai mult, Nomenclatura combinată a mărfurilor și regulile generale de interpretare nu permit reclasificarea unui medicament ca alt tip de produs de către o autoritate fără competențe în expertizarea și înregistrarea medicamentelor, statutul acestora fiind confirmat prin Nomenclatorul de stat al medicamentelor.

Prin urmare, atribuțiile de înregistrare, omologare, autorizare la import și stabilire a codului tarifar la data importului reveneau Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, autoritate subordonată Ministerului Sănătății al Republicii Moldova.

Astfel, reiterând conceptul instanței de fond, completul de judecată reține că o altă poziție tarifară decât 3004 la importul produsului „Sedasen Forte" nu putea fi atribuită, deoarece la momentul efectuării importului mărfii de către SRL „Tetis International Co" în baza declarațiilor vamale nr. 2080I10279 din 13 martie 2019, nr. 2080I26220 din 06 iunie 2019, nr. 2080I43502 din 04 septembrie 2019, nr. 2080I61651 din 05 decembrie 2019, nr. 2080I14901 din 03 aprilie 2020, nr. 2080I26653 din 18 iunie 2020, nr. 2080I47989 din 28 septembrie 2020, nr. 2080I59003 din 16 noiembrie 2020, nr. 2080I65777 din 16 decembrie 2020, nr. 2080I9043 din 25 februarie 2021, nr. 2080I19233 din 15 aprilie 2021, nr. 2080I36361 din 07 iulie 2021, nr. 2080I43586 din 11 august 2021, nr. 2080I51280 din 16 septembrie 2021, preparatul „Sedasen Forte" era înregistrat pe teritoriul Republicii Moldova ca medicament, fiind inclus în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și atribuit la codul tarifar 3004.

Deci, SRL „Tetis International Co" a importat medicamente, iar determinarea acestora se face exclusiv de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, care deține competențe unice în cercetarea și calificarea produselor medicamentoase. Importul medicamentelor se face doar pe baza autorizației eliberate de aceeași agenție, care în baza studiilor efectuate evaluează calitățile produsului, atribuind concomitent și poziția tarifară, ori alte produse decât medicamentele nu se supun autorizării la Agenția Medicamentului.

Totodată, instanța de apel subliniază că nomenclatura combinată a mărfurilor și regulile generale de interpretare nu permit reevaluarea unui medicament ca fiind un alt tip de produs, de către o altă autoritate publică ce nu dispune de jurisdicție în expertizarea, omologarea și înregistrarea medicamentelor, a căror publicitate este opozabilă și obligatorie prin Nomenclatorul de stat al medicamentelor.

Deci, atribuțiile de înregistrare, omologare, autorizare la import, inclusiv atribuirea codului tarifar la data importării produsului farmaceutic, reveneau Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, autoritate subordonată Ministerului Sănătății.

La caz, prin modificarea încadrării tarifare a mărfii importate de la poziția 3004 la o altă poziție, organul vamal a procedat, în fapt, la recalificarea produsului din categoria „medicamentelor" în cea a „preparatelor alimentare nedeterminate și

necuprinse în altă parte”, cu ignorarea actelor oficiale emise de autoritatea competentă în domeniu - Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, respectiv Certificatul de înregistrare a medicamentului și Autorizația de import.

Instanța constată că produsul în cauză a fost clasificat oficial ca medicament, fiind inclus în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și având atribuit un cod tarifar conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor de către autoritatea publică competentă. În aceste condiții, organul vamal nu dispune de competența legală de a interveni asupra acestei calificări și de a reclasifica produsul într-o altă categorie tarifară, respectiv ca preparat alimentar, o asemenea intervenție contravenind regulilor generale de interpretare ale Nomenclaturii combinate.

De asemenea, instanța reține că odată ce un produs este inclus în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, acesta dobândește statutul juridic de medicament, cu consecința aplicării tuturor reglementărilor legale corespunzătoare acestei calificări, inclusiv a celor fiscale referitoare la cota TVA și la adaosurile comerciale.

Instanța de apel mai constată că autoritatea vamală a procedat la modificarea codului tarifar fără a dispune, anterior emiterii deciziei de clasificare, efectuarea unor expertize de laborator asupra produselor respective, limitându-se la o interpretare proprie, subiectivă, a notelor explicative ale Nomenclaturii combinate, fără a-și susține concluziile prin probe concludente. O asemenea conduită excedează limitele competenței materiale stabilite de lege și denotă desfășurarea unei activități administrative cu depășirea competenței legale, cu încălcarea art. 52 alin. (2) și (3), art. 54 și art. 57 Cod administrativ.

În context, în condițiile în care Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale deține competența materială specială, iar Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru, are o competență generală, instanța reține că, prioritatea aparține Agenției, iar organul vamal nu poate interveni în atribuțiile acesteia fără a genera conflicte și dezorganizare. Relația dintre cele două instituții trebuie să fie una de cooperare orizontală, nu de subordonare.

Deși există un conflict pozitiv de competență între Agenție și Serviciul Vamal, nu a fost activat mecanismul prevăzut de art. 58 alin. (3) Cod administrativ, care prevede că, dacă autoritățile nu au același superior ierarhic, competența revine secretarului general al Guvernului.

Comisia pentru protecție socială, sănătate și familie, prin decizia din 24 noiembrie 2023, a recomandat ca Serviciul Vamal să solicite Agenției o opinie scrisă și motivația atribuirii codului vamal 3004 pentru medicamentele înregistrate, iar Ministerul Finanțelor să supravegheze procesul pentru a asigura predictibilitate, claritate și evitarea prejudiciilor agenților economici.

Mai mult, Ministerul Sănătății, prin răspunsul nr. 18/4853 din 19 decembrie 2023, a confirmat că atribuirile codului 3004 și clasificarea produselor ca

medicamente derivă exclusiv din decizia Agenției privind înregistrarea în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, ceea ce implică aplicarea cotei TVA de 8% și a legislației fiscale corespunzătoare pentru medicamentele autorizate și înregistrate.

Prin urmare, analizând aspectele de fapt ale cauzei și dispozițiile legale incidente, instanța de apel apreciază ca întemeiată soluția instanței de fond cu privire la admiterea pretențiilor SRL „Tetis International Co" privind anularea deciziilor de clasificare emise de Biroul Vamal Centru, precum și a deciziei de soluționare a cererii prealabile.

În mod subsecvent, instanța de apel apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de fond referitor la anularea deciziei de regularizare nr. 1025 din 03 iunie 2024 și a deciziei nr. 28/11-11514 din 12 septembrie 2024.

Totodată, instanța constată că argumentele și concluziile autorității publice apelante nu sunt susținute de cadrul normativ aplicabil la data desfășurării activității administrative, fiind rezultatul unei interpretări eronate a normelor de drept material, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute.

De altfel, instanța de apel nu poate reține argumentele invocate de apelantă, or, deși aceasta susține că încadrarea tarifară a fost realizată în temeiul Legii nr. 172 din 25 iulie 2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor, nu s-a avut în vedere dispozițiile pct. 1 lit. e) din Capitolul 22, care exclud în mod expres de la aplicarea acestui capitol produsele încadrate la poziția 3004. Or, în condițiile în care mărfurile importate au fost calificate drept medicamente și încadrate la poziția tarifară 3004, rezultă cu evidență că acestea nu pot fi reclasificate la poziția 2106 – „preparate alimentare diverse".

Totodată, pentru a înlătura orice dubiu cu privire la corectitudinea încadrării produselor la poziția tarifară și la competența exclusivă a Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale de a le califica drept medicamente, instanța de apel reține că, prin Legea nr. 186 din 07 iulie 2023, intrată în vigoare la 26 iulie 2023 (aplicabilă la data emiterii Deciziei contestate), au fost introduse modificări la Codul fiscal (art. 96 lit. b)), Codul vamal (art. 277^{25} pct. 11) și Legea nr. 1380/1997 cu privire la tariful vamal (art. 28 lit. z^{1}), în sensul instituirii regimului de TVA și al facilităților fiscale pentru mărfurile înregistrate în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și/sau autorizate pentru import de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, importate ori livrate pe teritoriul Republicii Moldova, precum și pentru medicamentele preparate în farmacii conform prescripțiilor magistrale, cu substanțe active autorizate.

Din sensul acestor norme rezultă că statutul de medicament al unui produs, confirmat prin înregistrarea în Nomenclatorul de stat sau prin autorizația de import emisă de Agenție, este obligatoriu pentru toate autoritățile publice și nu poate fi modificat, recalificat ori reclasificat discreționar de către Serviciul Vamal.

Instanța observă că finalitatea acestor modificări legislative a fost tocmai excluderea posibilității Serviciului Vamal de a interveni în regimul juridic și fiscal al medicamentelor, prin reclasificarea lor tarifară și prin aplicarea unor drepturi de import specifice altor categorii de mărfuri.

Cu alte cuvinte, odată ce un produs este inclus în Nomenclatorul de stat al medicamentelor sau este autorizat la import de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, autoritatea vamală nu mai are competența de a-i contesta natura de medicament și de a-i aplica un regim vamal corespunzător unei alte categorii de produse.

Această concluzie este susținută și de Nota informativă la Legea nr. 186/2023, care constituie un reper esențial pentru interpretarea voinței legiuitorului și din care rezultă că inițiativa legislativă a fost determinată de existența unor practici repetate de reclasificare neîntemeiată a medicamentelor de către Serviciul Vamal, deși acestea erau înregistrate în Nomenclatorul de stat și autorizate de Agenția Medicamentului, iar ulterior reclasificate la alte poziții, cu consecința aplicării TVA și a taxelor vamale. Legiuitorul a subliniat în mod expres rolul primordial al Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în calificarea produselor farmaceutice și a urmărit evitarea situațiilor în care două autorități publice ar putea interpreta diferit natura aceluiași produs, stabilind aplicarea automată a regimului specific medicamentelor în baza înregistrării în Nomenclator sau a autorizației de import.

Prin urmare, instanța constată că voința legiuitorului este una clară și lipsită de echivoc: calificarea unui produs ca medicament aparține exclusiv Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, iar această calificare este obligatorie pentru Serviciul Vamal, care nu are competența de a proceda la o reclasificare tarifară contrară.

În același sens se înscriu și concluziile Comisiei parlamentare protecție socială, sănătate și familie, exprimate în ședința din 24 noiembrie 2023, precum și poziția Ministerului Sănătății, care au constatat caracterul vicios al practicii Serviciului Vamal de a reclasifica medicamentele înregistrate și autorizate și au recomandat respectarea strictă a competenței exclusive a Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în materia calificării acestora.

În lumina acestor considerente, instanța de apel apreciază că susținerile apelantei cu privire la posibilitatea Serviciului Vamal de a interveni în calificarea și reclasificarea tarifară a medicamentelor sunt vădit neîntemeiate, contrare voinței explicite a legiuitorului și cadrului normativ în vigoare, care consacră caracterul obligatoriu și exclusiv al deciziilor Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în determinarea statutului de medicament și implicit, a poziției tarifare corespunzătoare.

În concluzie, făcând trimitere la practica constantă a Curții Supreme de Justiție în cauze similare, instanța de apel reține că, potrivit art. 8 alin. (2) din Legea nr. 1456-XII din 25 mai 1993 „*cu privire la activitatea farmaceutică*”, Nomenclatorul de stat al medicamentelor constituie baza pentru elaborarea Clasificatorului medicamentelor, utilizat în diverse sisteme informaționale, și este ținut de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. Totodată, conform art. 23 alin. (1) din aceeași lege, importul medicamentelor și al altor produse farmaceutice neînregistrate se efectuează exclusiv în baza autorizației eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, autorizații în care sunt indicate atât denumirea mărfii – ca fiind „medicamente”, cât și codul tarifar corespunzător.

Mai mult, Curtea Supremă de Justiție a statuat că încadrarea unui produs în categoria medicamentelor sau într-o altă categorie revine autorității competente stabilite de lege, respectiv Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, iar nu organelor vamale. În același timp, s-a subliniat că drepturile recunoscute de lege trebuie exercitate cu bună-credință, principiu aplicabil și autorităților vamale, care nu pot institui obligații suplimentare în sarcina importatorilor doar în temeiul unei schimbări ulterioare de interpretare a normelor juridice.

În aceste condiții, odată ce s-a constatat că mărfurile importate au fost corect clasificate la poziția tarifară 3004 din Capitolul VI al Nomenclatorului mărfurilor al Republicii Moldova, Curtea conchide că efectuarea controlului ulterior și reclasificarea lor au fost irelevante, iar, în consecință, deciziile autorității vamale sunt ilegale.

Suplimentar, instanța de apel notează că contrar art. 93 alin. (1) Cod administrativ care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor sale, iar prin urmare, instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, or, hotărârea contestată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

Nu în ultimul rând, instanța menționează că fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

Cu toate acestea, din argumentele apelantului nu se desprinde o încălcare esențială de către prima instanță a unor prevederi legale în raport cu drepturile sale legale, or, apelul declarat, nu conține probe sau argumente noi în urma cărora s-ar constata temeinicia cerințelor și ca consecință netemeinicia hotărârii primei

instanțe în raport cu împrejurările cauzei, circumstanțele de fapt și normele de drept, fiind elucidate de prima instanță și le-a fost dată apreciere corectă.

Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții vs France nr. 26561/1995, unde Comisia a menționat că „...art. 6§1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes...”, ajunge la concluzia de a respinge cumulul argumentelor invocate în apel, deoarece acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Finalmente, ținând cont de raționamentele enunțate supra și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de avocatul Serviciul Vamal și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile ari. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de Serviciul Vamal.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 11 martie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei